

Living the LOTUS

Buddhism in Everyday Life

5
2018

شماره ۱۵۲

مقاله‌ی بنیادگذار

تنه‌ی درخت به شاخه‌ها و برگ‌هایش ارجحیت دارد

می‌گیرند و مانع عبور نور خورشید می‌شوند و این باعث می‌شود که درخت پژمرده شود. برای یک سازمان هم، اگر بی‌دقت باشد، اهمیت زیادی به شاخه‌ها و برگ‌هایش می‌دهد که بیش از حد پرپر شده، و با افرادی که تنها نگران بخش‌های خودشان هستند، سازمان تمایل پیدا می‌کند که اساس از نظرش دور بماند.

هدف ریشو کوسی - کای کمک به مردم است که به راه بودا وارد شوند، تا بتوانیم در راه با هم سفر کنیم و به شادی حقیقی برسیم. برای این‌که چشم‌هایمان را روی این نکته ثابت نگه داریم، باید به طور عاقلانه‌ی تصمیم بگیریم که چه شاخه‌هایی را هرس کنیم و کدام را نگه داریم.

از کاپسوزو ژوایکان ۹ (نشر کوسی، ۱۹۹۷) ص ۵۰-۵۱

گاهی جلسیه‌ی دارید که به‌رغم بحث‌های پرشوری که در تمام روز ادامه دارد، در آخر به نتیجه‌ی نمی‌رسد. این اتفاق وقتی می‌افتد که در مورد چیزی جز جزئیات کوچک و سواس به خرج نمی‌دهید که این‌ها به نکات اساسی ربطی ندارند.

اگر با این عزم که چقدر می‌توانید به پیشبرد آن پروژه کمک کنید با مردم وارد بحث شوید و تصمیم گرفته باشید که چقدر می‌خواهید برای این کار فداکاری کنید، بلافاصله به نتیجه خواهید رسید. اما در عوض درباره‌ی تمام دلایلی که چرا نمی‌توانید کاری را انجام دهید برای مردم نطق می‌کنید. وقتی نگاه می‌کنید که چرا جلسه‌تان به آن صورت تمام شد، می‌فهمید که دلیلش آن بود که شما مصمم بودید که مطمئن شوید گرفتار ضرری نمی‌شوید.

درخت می‌تواند بیش از حد رشد کند و وقتی این‌طور می‌شود شاخه‌ها و برگ‌هایش آنقدر انبوه می‌شوند که جلوی نسیم را

زیستن همچون نیلوفر شماره ۱۵۲ (مه ۲۰۱۸)

Senior Editor: Koichi Saito
Editor: Eriko Kanao

Living the Lotus is published monthly
by Risho Kosei-kai International,
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ریشو کوسی - کای یک جنبش بودایی جهانی است از مردمی که تلاش می‌کنند آموزه‌های سوره‌ی نیلوفر سه‌گانه، یکی از مهمترین متون مقدس بودایی، را در زندگی‌های روزمره‌شان به کار بندند و به صلح جهانی کمک کنند. این سازمان را عالیجناب نیکیو نیوانو (۱۹۰۶-۱۹۹۹) و بانو میوکو ناگانوما (۱۸۸۹-۱۹۵۷) در ۱۹۲۸ تأسیس کردند. اعضای ریشو کوسی - کای فعالانه تحت هدایت رئیس نیچی کو نیوانو به طور گسترده‌ی درمه را با دیگران سهیم می‌شوند و در فعالیت‌های مربوط به صلح به طور محلی و بین‌المللی با همکاری مردمی از سطوح گوناگون شرکت می‌کنند.

عنوان این خبرنامه، زیستن همچون نیلوفر - آیین بودا در زندگی روزمره، آرزوی ما را در تلاش برای عمل به آموزه‌های سوره‌ی نیلوفر در زندگی روزمره در جهانی ناقص منتقل می‌کند، تا زندگی‌هایمان را غنی و ارزشمندتر کنیم، مانند گل‌های نیلوفری که در برکه‌ی گلین می‌شکفند. هدف این خبرنامه این است که به مردم سراسر جهان کمک کند تا آیین بودا را راحت‌تر در زندگی‌های روزمره‌یشان به کار گیرند.

شادمانه زیستن

عالیجناب نیچی کو نیوانو
رئیس ریشو کوسی-کایی

کدام لذت بخش تر است؟

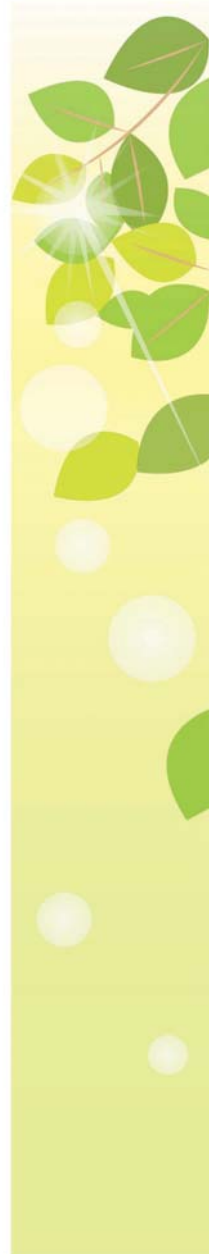
موضوعی را از کمی پیش مطرح می‌کنم، در اواخر ژانویه - اوایل فوریه‌ی امسال، ژاپن یک سری بارش سنگین برف داشت که کل کشور را سفیدپوش کرد. برف در طی یکی از آداب سالانه‌ی ریشو کوسی - کایی بارید، تمرین دینی میانه‌ی زمستان (کان شوگیو)، که در آن اعضا در تالار مقدس در توکیو یا در مراکز درم‌هی محلی جمع می‌شوند تا در تاریکی پیش از سحر و در طی سردترین وقت سال سوره‌ی نیلوفر سه‌گانه را قرائت کنند. آن قدر برف آمده بود که گاهی در سیستم حمل و نقل توکیو تأخیر ایجاد شد. در زمان باریدن برف شخصی در تالار مقدس بزرگ این نظر را داد:

«چرا باید وقتی که من دارم زحمت عمل به تمرین دینی میانه‌ی زمستان را می‌کشم، این‌طور برف بیارد؟»

البته شاید برای مردم طبیعی باشد که نق بزنند چون برف صبح زود بیرون آمدن از خانه و رسیدن به مرکز درمه با ماشین، اتوبوس و قطار را برایشان مشکل می‌کند. از سوی دیگر، شخص دیگری گفت: «خوشحالم که به خاطر برف توانستم تمرین دینی میانه‌ی زمستان را در حقیقی‌ترین معنا اجرا کنم!»

سوالی که می‌خواهم از همه‌ی شما بپرسم این است: فکر می‌کنید دیدگاه کدام شخص روش زندگی لذت‌بخش‌تری را نشان می‌دهد؟ من فکر می‌کنم که شخص دوم به عنوان برنده اعلام می‌شود. شخص دوم هیچ چیزی نگفت که به طور خاص سخت باشد. آن چه که درباره‌ی دومین دیدگاه شگفت‌انگیز است این توانایی دیدن تغییرات در جهان طبیعی با چشم‌هایی فروتن است و پذیرفتن آن‌ها، درست همان طور که هستند. اما چرا این‌طور است که صرفاً پذیرفتن فروتنانه‌ی چیزها مانند این باعث می‌شود که احساس کنید گویی خودتان و اطرافیان‌تان از شر سرما و بی‌خوابی خلاص می‌شوید.

فکر می‌کنم که تفاوت در این است که آیا به چیزها با دیدگاه درست نگاه می‌کنید یا نه.

راه میانه (میانه‌روی) مهم است

شاید تمایل داشته باشیم که فکر کنیم دیدگاه درستِ راه هشت‌گانه‌ی آیین بودا، چیزی است که به‌آسانی نمی‌توانیم داشته باشیم و فقط اشخاص روشن‌شده به آن دست می‌یابند چون احساس می‌کنیم که وزن واژه‌ی «درست» بر ما غلبه می‌کند. بعضی از مردم ممکن است فوراً پاسخ دهند که: «دیدن چیزها از دیدگاه درست» یعنی «انجام غیرممکن»، اما همانند مثال قبلِ روز برفی، دیدن کارهای جهان طبیعی همان‌طور که هست - دیدگاه درست است، این‌طور نیست؟

دیدگاه درست همچنین یعنی دیدن چیزها همراه با پذیرفتن هر اتفاق با فکری باز - از جمله آنچه که وقتی که به آن از دیدی غلط یا مغرضانه می‌نگریم، به عبارت دیگر از دیدگاه‌های خودمحور، شما را ناراضی یا خشمگین می‌کند - و در نتیجه احساساتتان را آرام می‌کند. مسلماً سخت است که به‌طور کامل چنین موضوعاتی را به عنوان فضیلت بودا و جنبه‌ی حقیقی همه چیز درک کنیم، اما یک راه دیدن چیزها (فضیلت) مانند مثال روز برفی باید طبیعتاً در طول زندگی روزمره‌مان از پیش در کار باشد. اخیراً مردی که بعد از جراحی قلب از بیمارستان مرخص شده بود به آرامی گفت که: «تا حالا هرگز سپاسگزار نبودم که قلبم می‌زند. اما این چیزی نیست که مسلم فرض کنیم.» وقتی این را شنیدم، احساس کردم که گویی از نو به من آموخته‌اند که دیدگاه درست چیست.

بدون این که شما از آن بخواهید، قلبتان بدون استراحت می‌زند. وقتی آن مرد مستقیماً به این پدیده‌ی طبیعی نگاه کرد، احساسات تازه‌ی او، اضطراب بیماری را از بین برد. این که او کاملاً احساس راحتی کرد را می‌توان از بیانش فهمید. از نو به من آموخته شد که اگر از جایگاه دیدگاه درست نگاه کنیم، این حقیقت که ما این‌جا و اکنون زنده هستیم، و بعد حتی بیماری می‌تواند موضوع سپاس ما باشد.

دیدن چیزها در نور حقایق این جهان - یعنی همه‌ی چیزها نپاینده هستند؛ همه چیز بدون خودی جداگانه است؛ ویژگی همه‌ی پدیده‌ها رنج است - نشان‌دهنده‌ی دیدگاه درست است، اولین ترکیب راه هشت‌گانه، که به ما راه حقیقی حذف رنج را می‌آموزد. این اساس زندگی بر طبق آموزه‌های بودا است که می‌توانیم آن را تمامیت زندگی بر طبق آموزه‌های بودا نیز بخوانیم.

چون آیین بودا به ما روش زندگی‌ای می‌آموزد، به نام راه میانه، که نه رنج ناشی از زیاده‌روی در لذت است و نه پرهیز با ریاضت یا امساک، بنابراین عمل دینی ما نباید سخت باشد. در این مناسبت، با در نظر داشتن واژه‌ی «درست»، امیدوارم که برای مدتی به یاد گرفتن راه هشت‌گانه همراه با شما ادامه دهم.

از کویبی، مه ۲۰۱۸

آموختن اهمیت توجه به دیگران

آقای پدر و کازِ لا نَتُو
ریشو کوسی - کایی برزیل

این سخنرانی سفر درمه در ۸ اکتبر ۲۰۱۷ در مراسم ورود بنیادگذار نیکو نیوانو به نیروانه در ریشو کوسی - کایی برزیل، در سائو پائولو عرضه شد.

می‌کردم. در شب کریسمس به بابائونل در توزیع هدایا به کودکان محروم کمک می‌کردم.

اما به تدریج حس کردم که چیزی کم است و از ایمان کاتولیک دور شدم. وقتی به دنبال ایمانی می‌گشتم که برایم مناسب‌ترین باشد، به ریشو کوسی - کایی برخوردم. به گرمی از سوی اعضای مرکز درمه به من خوشامد گفته شد و پذیرفته شدم و به تدریج در فعالیت‌های مرکز درمه شرکت می‌کردم.

خیلی چیزها را در ریشو کوسی - کایی آموختم. انتقاد نکردن از دیگران یکی از آن‌ها بود. آموختم که اگر مردم کارهایی می‌کنند که از نظر تو نامناسب است، مقصود یا دلیلی برای کارشان وجود دارد. همچنین آموختم که اگر کارها مطابق میل من پیش نمی‌روند، نباید اندوهگین شوم. انجام این کار سخت به نظر می‌رسد، اما معنایش این است که اگر کارها مطابق میل ما پیش نمی‌روند، باید «عدسی‌هایمان» را که از طریق آن‌ها به چیزها نگاه می‌کنیم عوض کنیم. و مهم‌تر از همه، آموختم که برای هر اتفاقی که می‌افتد، دلیلی وجود دارد.

از وقتی بچه‌ی کوچکی بودم، والدینم اغلب جلوی من دعوا می‌کردند. هر وقت دعوا می‌کردند، از من می‌پرسیدند که به عنوان والدین چگونه می‌بایست رفتار کنند. به عنوان پسرشان، ذهنم مشغول دعوای والدینم بود و همیشه فکر می‌کردم که چگونه می‌توانم به آن‌ها کمک کنم. در حال حاضر عادت کرده‌ام که بخش‌هایی از آموزه‌هایی را که در مرکز درمه یاد گرفته‌ام در دفترم یادداشت کنم، و وقتی تلفنی با مادرم حرف می‌زنم، سعی می‌کنم آن‌ها را برایش بخوانم یا به طور مثبتی از نکات خوب پدرم با او صحبت کنم. به تدریج، شروع کردم که با پدرم هم درباره‌ی آموزه‌ها صحبت کنم. وقتی آن‌چه را که یاد گرفتم با والدینم سهیم شدم، که آن‌چه که آیین بودا به ما می‌آموزد این است که دیگران را مقصر ندانیم بل‌که اولین کسی باشیم که عذرخواهی می‌کند، آن‌ها شروع کردند که از اندیشه‌هایشان در مورد آموزه با هم صحبت کنند. این که والدینم به درک آموزه رسیدند برای من منبع شادی بزرگی است.

زیستن همچون نیلوفر مه ۲۰۱۸

بودای جاودان شاکیه‌مونی، بنیادگذار نیوانو، لطفاً هدایتم کنید. رئیس نیوانو، لطفاً هدایتم کنید. همه لطفاً هدایتم کنید.

اسم من پدر و کازِ لا نَتُو است و آرشیکت هستم. مجردم. به جای نگه داشتن حیوان به عنوان پت، دو گیاه کوچک را بزرگ می‌کنم، گویی آن‌ها پت‌های من هستند.

اولین رویارویی‌ام با ریشو کوسی - کایی در ۲۰۱۰ بود. من شاگوهاچی، فلوت خیزران ژاپنی می‌نوازم. یکبار وقتی که بنا بود کنسرتی با نوازندگان سازهای دیگر و یک گروه کُر داشته باشیم، تمرینی را در مرکز درمه‌ی برزیل در سائوپائولو اجرا کردیم؛ در آن زمان بود که برای اولین بار از مرکز درمه دیدن کردم.

تا آن موقع امیدوار بودم که آیین بودا را مطالعه کنم و چندین کتاب درباره‌ی آیین بودا خوانده بودم، اما هیچ‌گاه از یک معبد بودایی دیدن نکرده بودم. وقتی بچه بودم، به مدرسه‌ی کاتولیک می‌رفتم و آموزش کاتولیک دیدم. غسل تعمید نیز شدم و کودکی رضایت‌بخشی داشتم. بعدها که شاگرد مدرسه بودم در فعالیت‌های خیریه شرکت می‌کردم، خواروبار و لباس جمع می‌کردم که به فقرا بدهم. در تئاتر خیابانی برای سنایش عیسی مسیح هم شرکت

آقای نَتُو تجربه‌ی معنوی شخصی‌اش را در مرکز درمه‌ی برزیل ایراد می‌کند.

از طریق شرکت در سمینارهای مبانی آیین بودا، توانستم درباره‌ی رنجی که تجربه کرده بودم بیاموزم، همیشه مشتاقانه منتظر شنیدن سوال‌های گوناگونی هستم که شرکت‌کننده‌ها در سمینار می‌پرسند. با گوش دادن به داستان‌های تجربه‌ی درمه‌ی شرکت‌کننده‌های دیگر - خصوصاً این که کی از چه مشکلی رنج می‌برد - خوشحالم که می‌توانم ارتباط متقابل میان همه چیز را ببینم.

دو سال پیش گوهون‌زون (کانون ایمان) که به طور محلی اهدا شده بود در محراب خانه نصب شد، و مراسم پیکرگذاری در خانه برگزار شد. آن روز، روز خاص من شد. من سورمخوانی را پیشکش کردم و نیز در برابر گوهون‌زون شاکوهایچی زدم. در این‌جا سوگند می‌خورم که در سراسر زندگی همیشه دیگران را تحسین کنم و توجه مهربانانه به دیگران را به عمل دربیآورم. بودای جاودان شاکیه‌مونی، بنیادگذار نیوانو بسیار متشکرم. رئیس نیوانو بسیار متشکرم. از همه‌ی شما بسیار متشکرم.

آقای نتو در مرکز درمه‌ی برزیل به عنوان تنظیم‌کننده‌ی صدا و تصویر برای سمیناری درباره‌ی آیین بودا خدمت می‌کند.

به عنوان زن و شوهر هماهنگ‌تر از پیش شده‌اند. مشکل دیگری در خانواده‌ی ما بود. پدرم برادر کوچکتری داشت. پدر بزرگم از پسر کوچکش حمایت مالی بهتری کرد تا پدر من، و این یک منبع نارضایتی برای پدرم بود. روزی از پدرم پرسیدم: «فرض کن که خواهر کوچکم و من داریم از کوهی بالا می‌رویم و هردوی ما دیگر نمی‌توانیم در راه حرکت کنیم و تو می‌توانی تنها به یکی از ما کمک کنی. می‌خواهی به چه کسی کمک کنی؟» البته من می‌دانستم که خواهرم بیش از من به کمک احتیاج دارد. پس اگر پدرم می‌گفت که به خواهرم کمک می‌کند و او را قادر می‌سازد که به قلعه برسد، برای من هم بسیار لذت‌بخش بود. پدرم مقصود داستان را متوجه شد و به آن گوش داد و آن را در شرایط واقعی زندگی در مورد خود و برادر کوچکش به کار برد. از آن زمان به بعد، پدرم دیگر با پدر بزرگم یا عمویم دعوا نکرد. از این، اهمیت قرار دادن خودم در جایگاه دیگران و نیز اهمیت تلاش کردن برای شناخت و درک دیگران را آموختم.

کارم به عنوان آرشیوتکت شامل طراحی و ساختن خانه‌هاست. یک روز متوجه شدم که برای ساختن یک خانه لازم است که چند درخت قطع شوند. این موضوع ناراحت‌کننده بود و از عالیجناب ناکاهارا، کشیش‌مان، درخواست رهنمود کردم. به او گفتم که برای بخشی از کارم به عنوان آرشیوتکت مجبورم که چند درخت را قطع کنم. عالیجناب ناکاهارا با این سخنان راهنمایی کرد: «برای ساختن مرکز درمه لازم بود که درخت‌هایی را که در محل ساخته بودند قطع کنیم و در نتیجه موجوداتی که آنجا زندگی می‌کردند، خانه‌شان به یغما می‌رفت. شما نیز، لطفاً تلاش کنید که انرژی زندگی درختانی که قطع می‌شوند و مخلوقاتی که بنیاست قربانی شوند به کارهای خوبی تبدیل شود که برای مردم بسیاری سودمند باشد.» درپی رهنمود کشیش، سعی کردم که هرگاه مشکلی برای شخصی که خانه را خریده بود پیش می‌آمد، فوراً جواب بدهم. باور دارم که به این دلیل از نعمت دوستان زیادی برخوردار شدم. جلوی خانیه‌ی که چند درختش را قطع کردیم، همان تعداد درخت کاشتم، اکنون درخت‌ها بزرگ شده‌اند و سایه‌ی دلپذیر و پناهگاهی امن برای پرندگان کوچک فراهم می‌کنند.

مرکز درمه‌ی برزیل را بسیار دوست دارم. عاشق اعضای مرکز درمه، این مکان‌ها و آموزه‌ها هستم.

Living the
 LOTUS

The 7 Parables of the Lotus Sutra

سوره‌ی گل نیلوفر در مہی شگفت‌انگیز

فصل ۱۴: سلوک راحت

تمثیل گوهر در گره موی بالای سر

زمانی پادشاهی بسیار قدرتمند وجود داشت، که به شاه مقدس گرداننده‌ی چرخ معروف بود. او سعی می‌کرد که بر قلمروهای کوچک اطراف قلمروی خودش حکومت کند تا صلح برقرار شود، اما شاهان این قلمروها نمی‌پذیرفتند که به فرمان او درآیند. آن پادشاه ارتش‌هایی را فرستاد تا با قلمروهای کوچک بجنگند. فرمانرواهای آن‌ها را که باعث رنج مردمشان شده بودند زیر سلطه بیاورند.

سربازها که به شاهکارهای بزرگی در جنگ رسیده بودند، بر اساس درجه‌ی دستاوردهایشان از پادشاه بزرگ پاداش گرفتند. پادشاه کار سربازها را ستود و به بعضی خانهمی برای زندگی داد؛ به دیگران زمین کشاورزی، زمین ساختمان‌سازی، روستا یا شهری داد؛ و به عده‌ی دیگر لباس، گوهر، گنج‌های نامعمول، طلا، نقره، و لاجورد داد؛ در حالی‌که به عده‌ی دیگر مردمی داد تا بر آن‌ها حکومت کنند. اما پادشاه هرگز گوهر درخشان را که در گره موی بالای سرش بود به کسی نبخشید.

گوهر درون گره مو گنجی تک و برتر در این جهان است، گوهر چنان گران‌بهاست که اگر پادشاه آن را به کسی می‌داد، دریافت‌کننده و نیز مردم اطرافش متعجب و سردرگم می‌شدند. با این‌همه پادشاه همیشه آماده بود که آن را به هر کسی پاداش دهد که دستاوردی باشکوه و غیرقابل مقایسه با دیگران داشته باشد.

تفسیر

شاه مقدس بزرگ گردانندهی چرخ نماد بوداست، و سربازهایی که در جنگ با قلمروهای کوچک شرکت دارند نمایندهی ما هستند. قلمروهای کوچک که در برابر فرمانروایی پادشاه مقدس بزرگ گردانندهی چرخ مقاومت می‌کنند نشانگر آرزوهای بیش از حد زمینی و افکار موهوم انسان‌هاست. ما همه نوع آرزوهای زمینی داریم. بودا آموزشی مناسب با هر یک از این آرزوها را شرح می‌دهد تا ما را از دلبستگی‌ها رها کند. ما تلاش می‌کنیم تا شر درون قلب‌هایمان را از طریق آموختن و عمل به درمه از بین ببریم و بودا همیشه تشویق‌مان می‌کند و تلاش می‌کند که ما را شاد کند. به عنوان پادشاه سختی‌هایمان، به آرامش معنوی، رهایی از رنج، و حالت‌های دیگر آرامش دل دست می‌یابیم که در داستان به صورت خانه، روستا، لباس، گنج‌های نامعمول و مردم نشان داده شده است.

اما، بودا شاکیه‌مونی سورهی نیلوفر را برای مدت طولانی شرح نداده است. گوهر درخشان درون گره موی پادشاه نشان‌دهندهی سورهی نیلوفر است. سورهی نیلوفر آموزه‌ی برتری است که همه‌ی انسان‌ها را به بیداری بودا هدایت می‌کند. اما اگر آن‌هایی که فقط درک سطحی‌ای از آموزه‌های بودا دارند سورهی نیلوفر را بشنوند، شاید سردرگم شوند و در برابر آن مقاومت کنند. بنابراین شاکیه‌مونی این آموزه‌ی برتر را پیش خودش نگه می‌دارد تا ما به حالت روحی‌ای برسیم که بتوانیم سورهی نیلوفر را به درستی بپذیریم.

لازم است که ما تحت تمرین‌هایی قرار بگیریم تا از آرزوهای زمینی رها شویم و قلب‌هایمان را پاک کنیم تا آموزه‌های سورهی نیلوفر، گنج برتر، را درک کنیم. به پرورش قلب‌هایمان که ادامه می‌دهیم و برای نفع دیگران کارهای خیر جمع می‌کنیم، خواهیم توانست عمیقاً معنی سورهی نیلوفر را درک کنیم.

اکنون، که بودا تشخیص داده که قلب‌هایمان آن‌قدر پاک شده که سورهی نیلوفر را درک کند، او سرانجام آموزه‌ی برتر را برایمان شرح می‌دهد. بودا به ما اعتماد کرده و گنج برتر را به ما داده است. بیایید آن را با تمام قلبمان دریافت کنیم و بپذیریم و با جدیت خود را به کار ببندیم، تا بتوانیم تجسم معنای واقعی آن باشیم.

نظارت ویرایشی از سوی مؤسسه‌ی تحقیقات آکادمیک چوئو

*تفسیر بر اساس آیین بودا برای امروز و سورهی نیلوفر سه‌گانه: یک تفسیر مدرن است، هر دو نوشته‌ی نیکو نیوانو.

زیستن بر طبق آموزه‌های بودا

به یاد می‌آورم که وقتی شاگرد راهنمایی بودم، اول از همه «May» را از میان نام انگلیسی ماه‌های سال حفظ کردم چون کوتاه‌ترین است. چون از ماه مه حرف می‌زنیم، بگویم که هنوز این ضرب‌المثل را یادم هست:

«March winds and April showers bring forth May flowers.» [بادهای مارس و باران‌های آوریل، گل‌های مه را در پی می‌آورند.] با این عبارت عمیقاً شگفتی قانون طبیعت را درک می‌کنم.

در پیام رئیس این ماه «شادمانه زیستن»، رئیس نیوانو اهمیت دیدن با چشم‌هایی فروتن و پذیرفتن تغییرات در جهان طبیعی را با ما به اشتراک می‌گذارد.

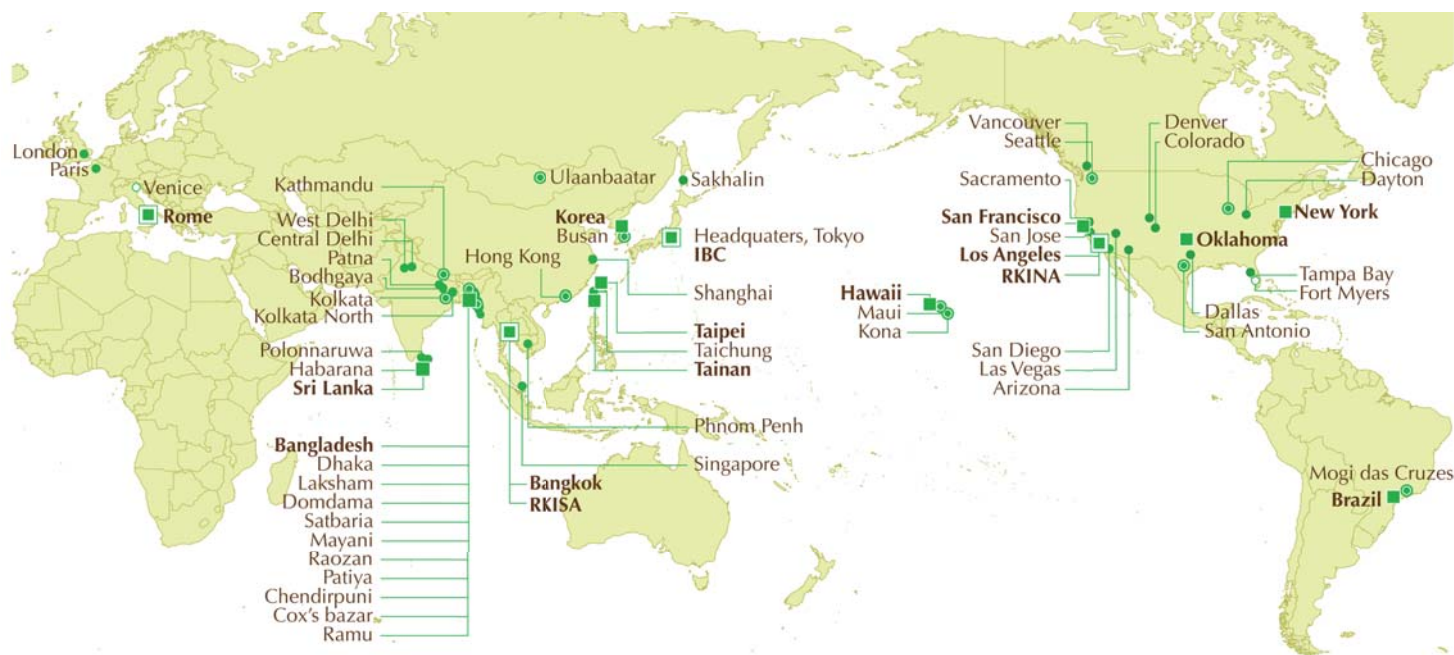
آموزه‌ی بودایی راه میانه ترغیب‌مان می‌کند که چیزها را چنان که هستند ببینیم، و مفهوم دیدگاه درست در راه هشت‌گانه، راه دیدن چیزها را در نور حقیقت نشان می‌دهد.

اکنون، در این فصل که ستایش‌مان را برای کارهای شگفت‌انگیز طبیعت تجدید کرده‌ایم، امیدوارم که سخت به راه بودا در دیدن چیزها بچسبیم.

عالیجناب کواچی ساینو

مدیر، ریشو کوسی - کایی بین‌المللی

RISSHO KOSEI-KAI INTERNATIONAL BRANCHES

ما از نظرات شما در مورد خبرنامه‌مان زیستن همچون نیلوفر استقبال می‌کنیم: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

